

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/420/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411216254
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1411216254.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, zastúpená spoločnosťou Tomáš Kušnír, s. r. o., Bratislava, Údernícka č. 5 proti odporcovi: T. Č., B., V. Č.. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká č. 16, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Svidník, Ul. Sov. Hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 1.297,82 Eur a príslušenstvo, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 22C 35/2012 - 27 zo dňa 13.6.2012 rozhodol

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa trovy konania nepriznávajú.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 22,10 Eur k rukám Mgr. Tomáša Kušnára, advokáta do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 237,38 Eur. Zároveň navrhovateľovi priznal vrátenie súdneho poplatku vo výške 70,87 Eur.

Rozhodol tak z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p..

Rozhodol tak z dôvodu, že navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Priznal trovy vedľajšiemu účastníkovi za úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu veci a písomné vyjadrenie k žalobe.

Proti tomuto uzneseniu v časti rozhodnutia o trovách konania vedľajšiemu účastníkovi včas podal odvolanie navrhovateľ.

Vo svojom odvolaní poukázal na to, že sa nestotožňuje rozhodnutím o trovách konania, lebo v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie a bránenie práva.

Úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia.

Účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a

nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania.

Vedľajší účastník v tomto konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom nemožno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka žalovaný nemá žiadnu vedomosť.

Zároveň poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom právny zástupca sa oboznámil so spisovým materiálom. Vyjadrenia právneho zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13 C 14/2012, ako aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8 C 303/2011.

Žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a podľa § 220 O. s. p. ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Domáhal sa aj trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní spolu vo výške 22,10 Eur.

Vedľajší účastník sa vyjadril k odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Považoval za absurdné, že žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom popiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi.

Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť.

Dal do pozornosti komentár Občianskeho súdneho poriadku I. diel, 2. Vydanie 2012 autorov Š. a kolektív, B. edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str. 327 - 331 a v tejto súvislosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09.

Konanie bolo zastavené po tom, čo vzal žalobca svoju žalobu späť v celom rozsahu a to až po ich vstupe do konania. Teda sa tak stalo v dôsledku ich aktivity. Ich účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené.

Celé odvolanie vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane. Poukázal na rozhodnutia iných krajských súdov na Slovensku a to Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 8/2012, 2 Co 16/2012, 3 Co 26/2012, 5 Co 63/2012, 6 Co 16/2012, 7 Co 36/2012, 8 Co 21/2012, 9 Co 37/2012, 11 Co 37/2012, 12 Co 9/2012, 16 Co 33/2012, 17 Co 63/2012, 18 Co 16/2012, 19 Co 13/2012 a 20 Co 53/2012, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 Co 367/2012, 5 Co 85/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 92/2012, 17 Co 87/2012, 41 Cob 99/2012.

Podstatu správnosti výroku okresného súdu o úhrade trov konania vidí v tom, že žalobca zbral žalobu späť, preto zavinil zastavenie konania a mal by znášať náhradu trov konania.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O. s. p., preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľ si svoj nárok uplatnil žalobným návrhom, ktorý podal na súd dňa 21.12.2011.

Podaním zo dňa 17.2.2012, doručeným súdu dňa 22.2.2012 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Zároveň týmto podaním žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a zároveň navrhol priznať mu náhradu trov konania. K podaniu pripojil kópiu plnej moci pre advokáta P.. D. Š., ktorá mu bola udelená dňa 20.1.2012.

Následne súd doručil vedľajšiemu účastníkovi návrh s prílohami s výzvou na vyjadrenie k návrhu, ktoré tento prevzal dňa 30.3.2012.

Vedľajší účastník vyjadrenie k žalobnému návrhu zaslal súdu dňa 23.4.2012.

Podaním zo dňa 25.5.2012, doručeným súdu dňa 29.5.2012 navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Ak vykoná vedľajší účastník akýkoľvek úkon nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Nemožno však vyvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý, čomu nasvedčuje dikcia § 93 ods. 4 O. s. p.. Súd musí úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon môže byť hlavnému účastníkovi na prospech.

Z konania je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, a to písomným oznámením zo dňa 22.2.2012.

Odporkyňa, na ktorej strane vedľajší účastník vstúpil do konania je na adrese udanej navrhovateľom neznáma.

Vedľajší účastník vo veci sa vyjadril. Vo vyjadrení odcitoval päť zákonných ustanovení a následne uviedol, že nárok žalobcu sa stal splatným dňa 29.2.2008, žalobu podal dňa 21.12.2011 a preto vznáša námietku premlčania. Ďalším textom dvojstranového vydania je na jednej strane výpočet trov konania.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z konania je nesporné, že navrhovateľ vzal návrh späť, ako zistil že pobyt odporkyne je neznámy.

V danom prípade sa dôvodnosť podania žaloby posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, ak by nedošlo k späťvzatiu žaloby, ale to, či žalovaný (odporca) splní to, čoho sa žalobca (navrhovateľ) domáha, a len preto vezme žalobu späť.

Zavinenie je možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska platí (ak nejde o prípad § 146 ods. 2, veta druhá), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť náklady konania odporcovi.

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania.

Vedľajšiemu účastníkovi teda patria trovy právneho zastúpenia. Musia však splňať podmienku, že boli potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Odvolačný súd však pri posudzovaní trov konania, ktoré mali vzniknúť vedľajšiemu účastníkovi odvolačný súd prihliadol na úkony, ktoré boli vykonané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka konania. Trovy konania musia byť potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Vedľajší účastník zahlásil vstup do konania dňa 22.2.2012, ku ktorému oznámeniu pripojil plnú moc udelenú advokátovi zo dňa 20.1.2012. V čase jeho zahlásenia vstupu do konania nemal vedľajší účastník

žiadne vedomosti do akého konania vstupuje a to z dôvodu, že súčasťou jeho oznámenia vstupu bola aj žiadosť voči súdu, aby zaslal žalobný návrh a prílohy tohto návrhu. Súd tento návrh zaslal a vedľajší účastník ho prevzal až dňa 30.3.2012. K zaslanému návrhu sa vedľajší účastník vyjadril veľmi stručne - len citáciou zákonných ustanovení §§ 52 ods. 2, 53 ods. 2, 3, 5 a 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalším obsahom podania je uvedenie, že nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky, lebo nárok je premlčaný a vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Ďalším textom je už len vyčíslenie trov konania.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhl. č. 655/2004 Zb. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby :

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Z uvedeného vyššie je vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 20.1.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva. Taktiež podanie zo dňa 8.4.2012, doručené súdu dňa 23.4.2012 ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka nespĺňa predpoklady písomného podania vo veci samej. Konštatovanie, že návrh je premlčaný a vznesenie námietky premlčania nie je možné považovať za takýto úkon, lebo neobsahuje akékoľvek právny rozbor tejto námietky. Citovanie zákonných ustanovení, ktoré sú „opísané“ z Občianskeho zákonníka a následne aj vyčíslenie trov konania nie je tiež podaním vo veci samej.

Odvolačný súd sa preto sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ako aj jeho odôvodnením.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že vo výroku o trovách konania rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 a § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech. Predmetom odvolacieho konania boli trovy právneho zastúpenia.

Podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Pôvodným predmetom sporu bola uplatnená suma 1.297,82 Eur + úroky vo výške 1.269,38 Eur. Hodnota jedného právneho úkonu podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky je 101,25 Eur - z toho 1 - 51,63 Eur + DPH.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania vo výške 22,10 Eur. Odvolačný súd preto priznal trovy konania v tejto výške, lebo nemohol ísť nad uplatnený návrh.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.